

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ กลุ่มงานความร่วมมือฯ ๑ โทร. ๑๑๙๕๖

ที่ สม ๐๐๐๗/๓๖๘

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานสรุปการประชุมเสมือนจริง เรื่อง “ความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจต่อการเคารพสิทธิมนุษยชน: ปัจจัยท้าทายรูปแบบใหม่ วิธีการรับมือรูปแบบใหม่”

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ผ่านรองเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)

๑. เรื่องเดิม

ตามหนังสือสำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ สม ๐๐๐๗/๓๑๔ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ได้นำเรียนเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พิจารณาลงนามในหนังสือเรียน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์) เพื่อทราบการลงทะเบียนเข้าร่วม การประชุมเสมือนจริงเรื่อง “ความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจต่อการเคารพสิทธิมนุษยชน: ปัจจัยท้าทายรูปแบบใหม่ วิธีการรับมือรูปแบบใหม่” (The Asia-Pacific United Nations Virtual Forum on Responsible Business and Human Rights: New Challenges, New Approaches) ผ่านทางระบบออนไลน์ จัดโดยคณะกรรมการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (Economic and Social Commission for Asia and the Pacific: ESCAP) ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ พร้อมแจ้งให้ทราบว่า สำนักสิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ ได้มอบหมายให้ผู้อำนวยการกลุ่มงานความร่วมมือสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ๑ และ เจ้าหน้าที่ ๑ ราย เข้าร่วมสนับสนุนการประชุมดังกล่าว นั้น (เอกสารแนบ ๑)

๒. การดำเนินการ

๒.๑ สำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ได้ดำเนินการจัดเตรียมสถานที่สำหรับการเข้าร่วม ประชุมดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุม ๗๐๑ ชั้น ๗ สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในรูปแบบเปิดให้ผู้สนใจ สามารถเข้ารับฟังสารัตถะของการประชุมได้ โดยมีกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่เข้าร่วมการประชุม ได้แก่

๑. นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒. นายสมณ พรหมรส	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๓. นางสาวอารีวรรณ จตุทอง	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔. นางภริมย์ ศรีประเสริฐ	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๕. นายสุวัฒน์ เทพอาร์ักษ์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้แก่

๑. นางสาวนงเยาว์ อบสุวรรณ	ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชน สำนักนิติทัตสิทธิมนุษยชน
๒. นางเพ็ชรา เปลี่ยนศิริ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานความร่วมมือสิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ ๑
๓. นายเจษฎา ปัญญาวงศ์	นักวิชาการสิทธิมนุษยชนปฏิบัติการ กลุ่มงานความร่วมมือสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ๑

๒.๒ สำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ได้ดำเนินการสรุปรายงานผลการประชุมดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า การประชุมดังกล่าว เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างประเทศต่าง ๆ ทั้งด้านพัฒนาการ และข้อท้าทายในประเด็นธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน เพื่อให้ทุกคนนำไปปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของแต่ละประเทศต่อไป

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับทราบข้อมูลจากผู้เข้าร่วมอภิปรายจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่ได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แนวทาง การริเริ่มดำเนินการ ปัญหาอุปสรรค และการรวบรวมแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องความรับผิดชอบของภาคธุรกิจต่อสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙

๔. ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ สำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ จักได้แจ้งเวียนรายงานผลการประชุมให้ทุกสำนักทราบต่อไป

(นางสาววัลลภา ศารทประภา)

ผู้อำนวยการสำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

- คดีอาชญากรรม

- สิทธิผู้บริโภค เวทีทอล์ก. มนุษย์

(นางสาวอัจฉรา ฉายากุล)

รองเลขาธิการ ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๓-3 ก.ค. 2563

- ทราบ

- นายบุญแก้ว

(นายบุญแก้ว สมนึก)

เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

- 8 ก.ค. 2563

๑๗.๑

(นางสาววัลลภา ศารทประภา)

ผู้อำนวยการสำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

๓-8 ก.ค. 2563

สรุปรายงานการประชุมเสมือนจริง
“ความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจต่อการเคารพลีทิมมนุษยชน:
ปัจจัยท้าทายรูปแบบใหม่ วิธีการรับมือรูปแบบใหม่”
ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผ่านระบบออนไลน์

.....

ความเป็นมา

ในปัจจุบันทุกภาคส่วนในระดับโลก ได้แก่ ภาครัฐ สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ภาคธุรกิจ สมาคมอุตสาหกรรม สมาคมหอการค้า ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา ต่างร่วมกันหาวิธีการรับมือต่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ซึ่งวิกฤติการณ์ดังกล่าวได้ทำให้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่กำลังมีการพัฒนาอย่างก้าวหน้า หยุดชะงักลงอย่างสิ้นเชิง โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ที่การพัฒนาเศรษฐกิจได้มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวาง และส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสภาพอากาศอย่างมาก นอกจากนี้ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานของสถาบันทางด้านกระบวนการยุติธรรม เศรษฐกิจ และการศึกษา อีกด้วย ถึงแม้จะมีการกระตุ้นให้มีการพัฒนาการทางด้านความรับผิดชอบของภาคธุรกิจในการเคารพลีทิมมนุษยชน แต่ก็ยังมีช่องว่างระหว่างความคาดหวังของสาธารณะและกับผลการปฏิบัติจริงที่ยังมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง รวมถึงพัฒนาการในเรื่องธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนของแต่ละประเทศยังมีความแตกต่างกันอย่างมาก ดังนั้น การทำงานร่วมกันของภาคส่วนต่าง ๆ ในการป้องกัน บรรเทา และเยียวยา ผลกระทบของภาคธุรกิจต่อบุคคลและสังคม จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง

การแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด ๑๙ ได้แสดงให้เห็นถึงความเปราะบางของภาคธุรกิจที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงกันในระดับโลก รวมถึงการแพร่ระบาดของโรคได้สะท้อนให้เห็นถึงความเปราะบางของภาคการผลิตเมื่อแรงงาน ผู้จัดการ ผู้ผลิต และผู้บริโภค ต่างได้รับผลกระทบจากมาตรการปิดประเทศ ซึ่งผู้ผลิตที่เป็นห่วงโซ่อุปทานต่างพากันล้มละลาย เกิดการชะลอการผลิต และการยุติการดำเนินการค้า บริษัทในทุกระดับต่างเผชิญกับปัจจัยท้าทายที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ได้ส่งผลกระทบต่อภาคส่วนต่าง ๆ ของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อกลุ่มคนเปราะบาง จากเดิมที่เป็นกลุ่มเปราะบางอยู่แล้ว ก็ยิ่งเสี่ยงต่อการสูญเสียวิถีการดำรงชีวิต และการเข้าถึงระบบสาธารณสุข นอกจากนี้ หากกลุ่มคนเปราะบางเกิดการติดเชื้อ จะมีแนวโน้มสูงที่จะถูกตีตรา และเลือกปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ จึงได้สะท้อนให้เห็นภาพความไม่เท่าเทียมทางสังคมที่เป็นกรอบของเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ดังนั้น การร่วมมือกันของทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการระบุดึงความไม่สมดุลดังกล่าว จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพูดถึง ต้องมีการจัดการและมีการฟื้นฟูเยียวยา เพื่อรับประกันว่าเราจะไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

สหประชาชาติจึงได้กำหนดจัดการประชุมเสมือนจริง “ความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจต่อการเคารพลีทิมมนุษยชน: ปัจจัยท้าทายรูปแบบใหม่ วิธีการรับมือรูปแบบใหม่” เพื่อเป็นเวทีพูดคุยแลกเปลี่ยนในเรื่องความรับผิดชอบของภาคธุรกิจต่อสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ผ่านทางระบบออนไลน์ โดยการประชุมดังกล่าว เป็นความร่วมมือกันระหว่างคณะทำงานว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ กองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ องค์กรเพื่อการส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ

และเพิ่มพลังของผู้หญิงแห่งสหประชาชาติ คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติสำหรับเอเชีย และแปซิฟิก (Economic and Social Commission for Asia and the Pacific: ESCAP)

การเข้าร่วมประชุมเสมือนจริง “ความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจต่อการเคารพลีทิมมนุษยชน: ปัจจัยท้าทายรูปแบบใหม่ วิธีการรับมือรูปแบบใหม่” ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้จัดห้องประชุมสำหรับการประชุมออนไลน์ดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๙ - ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุม ๗๐๑ ชั้น ๗ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีลักษณะแบบเปิดให้ผู้สนใจสามารถเข้าร่วมรับฟังสารัตถะของการประชุมได้ โดยมีกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่เข้าร่วมการประชุม ได้แก่

๑. นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๒. นายสมณ พนมมรส	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๓. นางสาวอารีวรรณ จตุทอง	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๔. นางภิรมย์ ศรีประเสริฐ	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๕. นายสุวัฒน์ เทพอารักษ์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้แก่

๑. นางสาวนงเยาว์ ออบสุวรรณ	ผู้อำนวยการศูนย์สารสนเทศสิทธิมนุษยชน สำนักนิติทัตสิทธิมนุษยชน
๒. นางเพ็ชรา เปลี่ยนศิริ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานความร่วมมือสิทธิมนุษยชน ระหว่างประเทศ ๑
๓. นายเจษฎา ปัญญาวงศ์	นักวิชาการสิทธิมนุษยชนปฏิบัติการ กลุ่มงานความร่วมมือสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ๑

โดยมีสรุปผลการประชุมที่สำคัญ ดังนี้

๑. การประชุมวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ (วันแรก) ประกอบด้วยการประชุม ๔ ช่วง ได้แก่

๑.๑ ช่วงเปิดการประชุม

ผู้แทนขององค์กรร่วมจัดได้ร่วมกันพูดคุยถึงผลกระทบของโรคระบาดโควิด ๑๙ ต่อการดำเนินงาน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อแสวงหาแนวทางให้ภาคธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีการจัดทำนโยบายในเรื่องนี้ รวมถึงผลกระทบต่อกลุ่มคนเปราะบาง ได้แก่ ผู้หญิง เด็ก แรงงานอพยพ กลุ่มชาติพันธุ์ และกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ และระบุถึงประเด็นปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมและภูมิอากาศ

๑.๒ การประชุมในหัวข้อ “แผนปฏิบัติการระดับชาติ (National Action Plan: NAP) ว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนปัจจุบันและอนาคตในภูมิภาคเอเชียผ่านมุมมองของ ๔ ผู้ยืนหยัดเพื่อธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน”

การประชุมในช่วงนี้ มีวัตถุประสงค์หลักในการนำเสนอให้ที่ประชุมทราบถึงพัฒนาการในการพัฒนาแผนปฏิบัติการว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนและร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เข้าร่วมประชุม โดยผู้เข้าร่วมอภิปรายได้นำเสนอถึงพัฒนาการการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกัน โดยมีการสะท้อนถึงบทบาทภาครัฐในการกำหนดความคาดหวังต่อภาคธุรกิจในการยึดมั่นต่อหลักการสิทธิมนุษยชน แม้จะอยู่ในสถานการณ์ที่มีการประกาศภาวะฉุกเฉิน โดยในส่วนของ

ประเทศไทย ผู้แทนจากกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม ได้กล่าวถึงพัฒนาการในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนโดยสรุปว่า ประเทศไทยได้ประกาศใช้แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชนในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๒ ซึ่งได้นำหลักการชี้แนะว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UN Guiding Principles on Business and Human Rights) มาใช้ในบริบทของแผนปฏิบัติการว่าด้วยสิทธิมนุษยชนทั่วไป โดยมีแนวทางการขับเคลื่อนแผนระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕) ที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานของภาครัฐ (ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา และข้อท้าทายในการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการฯ ในช่วงโควิด ๑๙ ด้วย

๑.๓ การประชุมในหัวข้อ “การบูรณาการแนวคิด เรื่อง การเคารพสิทธิมนุษยชนและการต่อต้านการทุจริต – บทเรียนจากภาคธุรกิจ”

ผู้เข้าร่วมอภิปรายได้พูดถึงประเด็นผลกระทบเชิงลบของการทุจริตกับสิทธิมนุษยชนซึ่งในปัจจุบันได้รับความสนใจจากภาคธุรกิจอย่างมาก เนื่องจากการทุจริตเป็นตัวเร่งให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนและขัดขวางการปฏิบัติตามพันธกรณีทางด้านสิทธิมนุษยชนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงความพยายามของทุกภาคส่วนในการจัดการเรื่องสิทธิมนุษยชนและการต่อต้านการทุจริต โดยผู้ร่วมอภิปรายได้ชี้ให้เห็นว่า การแลกเปลี่ยนความร่วมมือระหว่างประเทศ ในด้านการแบ่งปันองค์ความรู้และประสบการณ์ ในการดำเนินงานเพื่อบูรณาการรูปแบบและแนวทางการป้องกันการทุจริตกับการดำเนินธุรกิจเข้าไว้ในแผนกลยุทธ์ ยังมีค่อนข้างจำกัด ในขณะที่การดำเนินธุรกิจที่เคารพสิทธิมนุษยชนจะต้องแสดงจุดยืนในการต่อต้านการทุจริต อย่างไรก็ตาม นับเป็นเรื่องที่ดีที่ในปัจจุบันหลายภาคส่วนได้ให้ความสนใจในประเด็นการบูรณาการเรื่องสิทธิมนุษยชนและการบรรเทาความเสี่ยงในเรื่องการทุจริตเข้าไว้ในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงได้มีการเน้นย้ำถึงบทบาทของภาครัฐในการบูรณาการเรื่องประเด็นเรื่องสิทธิมนุษยชนกับการต่อต้านการทุจริต ไว้ในนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ นอกจากนี้ภาคธุรกิจได้นำเสนอตัวอย่างของการบูรณาการนโยบายการเคารพสิทธิมนุษยชนและการต่อต้านการทุจริตในการดำเนินธุรกิจ อีกด้วย

๑.๔ การประชุมในหัวข้อ “การใช้อำนาจของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการเข้าถึงกระบวนการเยียวยาอย่างมีประสิทธิภาพ”

ผู้เข้าร่วมอภิปรายได้พูดถึงแนวทางการดำเนินงานของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการทำหน้าที่ยุติความสะอึกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงกระบวนการเยียวยาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการเข้าถึงกระบวนการเยียวยาอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับธุรกิจที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนถือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของหลักการชี้แนะว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UN Guiding Principles on Business and Human Rights) สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ในฐานะเป็นกลไกรับเรื่องร้องทุกข์ของระบบกระบวนการยุติธรรม) ควรมีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการช่วยเยียวยาความเดือดร้อนจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน แต่ในทางปฏิบัติ แม้ว่าสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะมีศักยภาพในการสนับสนุนให้เกิดกระบวนการเยียวยา สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในภูมิภาคเอเชียยังมีการดำเนินการที่ค่อนข้างหลากหลาย ขาดความเป็นเอกภาพ รวมถึงสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเอเชียยังคงเผชิญกับปัจจัยท้าทายที่สำคัญ ในการเข้าถึงกระบวนการต่าง ๆ เพื่อได้รับการเยียวยาจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนของภาคธุรกิจอยู่หลายประการ แนวทางความเป็นไปได้ในการดำเนินการแก้ไขอุปสรรคเหล่านี้ ได้แก่ การจัดการให้มีรูปแบบและวิธีการเพื่อรับเรื่องร้องเรียน การตรวจสอบ

การละเมิดสิทธิมนุษยชน การจัดทำกระบวนการไตสวนสาธารณะ การสร้างความตระหนักในสังคม การให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย การสนับสนุนการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ด้วยการสื่อสารผ่านระบบออนไลน์ ทั้งในโซเซียลมีเดีย ทวี วิทย์ และเสียงตามสายที่มีอยู่ของชุมชน รวมถึงการใช้เครือข่ายภาคประชาสังคมที่ทำงานอยู่ในพื้นที่ให้ทำหน้าที่สนับสนุนการเข้าถึงการเยียวยาอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. การประชุมวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ (วันที่สอง) ประกอบด้วยการประชุม ๔ ช่วง ได้แก่

๒.๑ การประชุมในหัวข้อ “การสร้างความเท่าเทียมทางเพศกลับขึ้นมาใหม่ – ปัจจัยท้าทายเรื่อง การเหมารวมและการถือคติทางเพศในสถานที่ทำงาน การทำการตลาดและการสื่อสารเพื่อสร้างสังคมที่ดียิ่งขึ้น สำหรับทุกคน”

ผู้เข้าร่วมอภิปรายได้พูดคุยถึงบทบาทที่เปลี่ยนไปของผู้หญิงทั้งด้านสังคมและธุรกิจ โดยผู้หญิงยุคใหม่ เป็นผู้ที่ใส่ใจในความก้าวหน้าทางอาชีพและเริ่มรับหน้าที่สำคัญในการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ ของธุรกิจ แต่ในปัจจุบันความเชื่อแบบเดิมที่ให้ความสำคัญกับผู้ชายยังคงมีอยู่ ปัญหาความเหลื่อมล้ำระหว่างเพศชายและหญิง นำมาซึ่งปัญหาเรื่องบุคลากรภายในองค์กร ต่าง ๆ ความแตกต่างทางด้านเพศ เป็นสิ่งที่กำหนดความเชื่อหรือทัศนคติทางเพศกับวิถีชีวิตของมนุษย์ในหลาย ๆ เรื่อง เช่น ในอดีต ภาพยนตร์โทรทัศน์สำหรับตำแหน่งผู้จัดการของคนในสังคม เป็นภาพของพนักงานชายสวมชุดสูท เป็นผลมาจากความเชื่อหรือกรอบความคิดในลักษณะที่ว่า “ผู้ชายทำงานนอกบ้าน ผู้หญิงทำงานในบ้าน” ซึ่งเป็นภาพเหมารวมทางเพศของสังคมมานาน อาจเป็นเพราะเหตุผลในเรื่องคุณลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไป ผู้หญิงทำงานนอกบ้านเป็นสิ่งที่ปกติ หากแต่คนส่วนใหญ่ไม่สามารถปฏิเสธความจริงที่ว่า เมื่อสตรีดำรงตำแหน่งผู้จัดการหรือทำงานในตำแหน่งระดับสูงและมีความสำคัญต่อทิศทางขององค์กร กลับเป็นที่ยังไม่ปกติสำหรับคนบางกลุ่ม แม้ว่าสังคมในปัจจุบันจะเปิดกว้างและส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศอย่างมากก็ตาม ดังนั้น หากยังมีองค์กรที่ไม่เปิดโอกาสให้สตรีก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งงานระดับสูง ด้วยเหตุผลที่ว่าพนักงานเพศหญิงอาจจะไม่เหมาะกับตำแหน่งงาน เนื่องจากคุณลักษณะบางอย่าง ที่เพศชายมีแต่เพศหญิงไม่มี จึงเป็นที่ยังคงมีอยู่ในสังคม เช่นเดียวกับธุรกิจโรงแรมซึ่งอยู่ในอุตสาหกรรมบริการ ที่การเสริมพลังให้แก่พนักงาน (Employee Empowerment) ในเพศหญิงน้อยกว่าเพศชาย นอกจากนี้ ผู้ร่วมอภิปรายยังได้พูดถึงหลักการเสริมสร้างพลังสตรี โดยชี้ให้เห็นว่าการถือคติทางเพศและการเหมารวมส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจในเรื่องของการเป็นผู้นำ สถานประกอบการ ตลาดซื้อขายสินค้า และชุมชน แนวทางการพลิกวิกฤติการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ มาเป็นตัวกระตุ้นให้ภาคธุรกิจยอมรับและมุ่งสู่การดำเนินธุรกิจเพื่อการสื่อสารที่ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้นและส่งเสริมนโยบายความเท่าเทียมทางเพศ

๒.๒ การประชุมในหัวข้อ “เรื่องเล็ก ๆ ที่ยิ่งใหญ่ – การตั้งศักยภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อการฟื้นฟูสภาพเพื่อทุกคนอย่างยั่งยืน”

ผู้เข้าร่วมอภิปรายได้พูดคุยถึงบทบาทที่สำคัญของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เปรียบเสมือนกระดูกสันหลังที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก วิกฤติการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ส่งผลกระทบต่อ SMEs ในสัดส่วนที่ไม่เท่ากัน โดยเฉพาะ SMEs ที่มีผู้ประกอบการเป็นผู้หญิงและคนรุ่นเยาว์ ผลกระทบได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นจากการที่เป็นบุคคลในกลุ่มเปราะบางในช่วงก่อนหน้านี้แล้ว จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการดำเนินการเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยคำนึงถึงระบบนิเวศ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เข้มแข็งจะนำไปสู่การเสริมสร้างศักยภาพของ SMEs ผู้ประกอบการได้ร่วมกันเน้นย้ำถึงความสำคัญในการสร้างเครือข่ายเพื่อช่วยกันเสริมสร้างระบบนิเวศของกลุ่มผู้ประกอบการให้สามารถดำเนินการ

ได้อย่างแข็งแกร่งและเน้นย้ำถึงความเร่งด่วนในการรักษาระบบนิเวศ ตลอดจนการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งของภาครัฐและภาคเอกชนในการดัดแปลงภาพของ SMEs เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเท่าเทียมและยั่งยืน นอกจากนี้ผู้ร่วมอภิปรายยังเรียกร้องให้ภาครัฐออกมาตรการในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ SMEs ที่มีผู้ประกอบการเป็นผู้หญิงและคนรุ่นใหม่ ด้วยการจ้างงานให้ช่วยสนับสนุนงานของภาครัฐ อาทิ การผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค หรือผลิตอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือนเพื่อแจกจ่ายในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อให้สามารถประกอบธุรกิจให้ผ่านพ้นวิกฤติการณ์โรคระบาดครั้งนี้ไปได้

๒.๓ การประชุมในหัวข้อ “การตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้านในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ และบทเรียนสำหรับอนาคต”

ผู้เข้าร่วมอภิปรายได้พูดคุยถึงเครื่องมือการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้านและกระบวนการอื่น ๆ ที่ใช้ในภาคธุรกิจ ในการระบุถึงผลกระทบในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ และปัจจัยท้าทายที่กำลังเผชิญอยู่ การมีห่วงโซ่อุปทานแบบหลายชั้นและมีลักษณะข้ามชาติแสดงให้เห็นถึงประเด็นท้าทายอย่างมากในการดำเนินการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน รวมถึงการเสริมสร้างศักยภาพของห่วงโซ่อุปทานของผู้ร่วมหุ้นทางธุรกิจ จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคระบาดโควิด ๑๙ คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อระยะยาวต่อห่วงโซ่อุปทานในระดับโลก การรวมตัวหรือเกาะกลุ่มกันของผู้ซื้อเพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองสามารถบูรณาการรวมไว้ในกระบวนการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้านได้ด้วย นอกจากนี้ สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างอย่างขาดความรับผิดชอบสามารถส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชน

ในหลักการชี้แนะว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (UN Guiding Principles on Business and Human Rights) ได้ระบุถึงกระบวนการการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน ไว้ในหลักการข้อที่ ๑๗ - ๒๒ ได้กำหนดกรอบเพื่อให้ธุรกิจสามารถติดตามประเด็นสิทธิมนุษยชนอย่างจริงจัง โดยมุ่งหวังว่าองค์กรธุรกิจควรดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อ ยึดหลักสิทธิมนุษยชนในการป้องกัน ลดความสูญเสีย มีการประเมินผลกระทบต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้นจริงและอาจเกิดขึ้นได้และมีการติดตามผลกระทบอย่างใกล้ชิด รวมทั้งมีการสื่อสารต่อสาธารณะ เพื่อให้แน่ใจได้ว่าผู้ได้รับผลกระทบจะได้รับการดูแลและเยียวยาอย่างใส่ใจ ภาคธุรกิจควรดำเนินธุรกิจอย่างรับผิดชอบต่อ ยึดหลักสิทธิมนุษยชน ในการป้องกัน ลดความสูญเสีย มีการประเมินผลกระทบต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่องค์กรธุรกิจอาจก่อหรือมีส่วนทำให้เกิดขึ้นอย่างครอบคลุม โดยดำเนินการผ่านกิจกรรมขององค์กรธุรกิจหรืออาจเชื่อมโยงกับการผลิตหรือบริการขององค์กรธุรกิจ และต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามสถานการณ์ และบริบทในการดำเนินการขององค์กรธุรกิจ นั้น ๆ

นอกจากนี้ การประเมินความเสี่ยงในด้านสิทธิมนุษยชนต้องประเมินผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจากองค์กรธุรกิจได้เข้าไปเกี่ยวข้อง โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสิทธิมนุษยชนภายในหรือภายนอกที่เป็นอิสระ รวมทั้งต้องจัดให้มีการหารือร่วมกันกับกลุ่มที่อาจจะได้รับผลกระทบและผู้มีส่วนได้เสียตามความเหมาะสมกับขนาดขององค์กรธุรกิจ สภาพและบริบทของการดำเนินการ ในการแสดงความรับผิดชอบของบริษัทผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่เกิดขึ้น ภาคธุรกิจจะต้องพร้อมที่จะสื่อสารเรื่องนี้กับภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยองค์กรธุรกิจที่กิจการของตนหรือรูปแบบการดำเนินธุรกิจ ทำให้มีความเสี่ยงที่จะเกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง ผู้มีส่วนได้เสียควรจะได้รับทราบรายงานอย่างเป็นทางการว่าองค์กรธุรกิจนั้นได้ดูแลผลกระทบเหล่านั้นอย่างไร

๒.๔ การประชุมในหัวข้อ “การเตรียมความพร้อมในความปรกติใหม่ (New Normal) – สถานการณ์การค้าระหว่างประเทศของโลกภายหลังวิกฤติการณ์โรคโควิด ๑๙”

ผู้เข้าร่วมอภิปรายได้พูดคุยถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ที่ได้สร้างความเสียหายต่อระบบห่วงโซ่อุปทาน และทำให้การผลิตเกือบจะต้องหยุดลง โดยหนึ่งในสาเหตุที่สำคัญอาจมาจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจโลก อย่างไรก็ตาม ผลกระทบระยะยาวที่สำคัญส่วนใหญ่อาจเป็นผลกระทบต่อความไม่แน่นอนทางการค้าวิถีความปรกติใหม่ (New Normal) ที่จะช่วยให้ผู้นำหลาย ๆ คนในภาคธุรกิจสามารถวางแผนอนาคตต่อไปได้ แนวคิดเรื่องการสิ้นสุดลงของระยะทางการเกิดขึ้นของเว็บไซต์และเทคโนโลยีด้านโทรคมนาคมซึ่งอำนวยความสะดวกให้ผู้คนนั้นสามารถติดต่อสื่อสารและทำงานร่วมกันได้ด้วยวิธีใหม่ ๆ ส่งผลให้การติดต่อสื่อสารทางกายภาพนั้นลดลงอย่างมาก การค้าระหว่างพรมแดนได้มาถึงจุดสูงสุด

การที่จะต่อสู้กับการระบาดใหญ่ รัฐบาลทั่วโลกจะต้องใช้ข้อควบคุมและข้อกำหนดด้านผู้คนและสินค้าอย่างเข้มงวด ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ได้เห็นมาหลายทศวรรษแล้ว แต่สำหรับการดำเนินธุรกิจข้อจำกัดระหว่างพรมแดนเหล่านี้ก็อาจจะเพิ่มโอกาส เช่น การหันมาบริโภคสินค้าท้องถิ่นมากกว่าการสั่งซื้อสินค้าและบริการจากต่างประเทศ ความสำคัญของการฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็วในห่วงโซ่อุปทานจะทำให้การจัดหาสินค้ามีความใกล้ชิดกับตลาดสุดท้ายมากขึ้น และบางทีอาจจะมีการต่อต้านกระแสโลกแบบโลกาภิวัตน์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจากมาตรการต่าง ๆ ที่ใช้ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙

แม้ว่ามาตรการการปิดประเทศนั้นจะผ่อนคลายเป็นไป องค์กรธุรกิจต่าง ๆ ก็ยังที่จะต้องคิดหาวิธีการดำเนินธุรกิจในรูปแบบใหม่ ซึ่งต้องการความยืดหยุ่นหรือคือความสามารถที่บริษัทนั้นจะเรียนรู้จากวิกฤติการณ์และกลับมาดำเนินธุรกิจได้ดีกว่าเดิม ซึ่งนี่คือกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้ธุรกิจนั้นอยู่รอดและสามารถที่จะเติบโตได้ในระยะยาว

สิ่งหนึ่งต้องนำมาคิดคือเรื่องของการดำเนินงานด้านห่วงโซ่อุปทานหลาย ๆ บริษัทนั้นเริ่มพบว่าองค์กรอ่อนแอลงจากการที่ไม่สามารถหาชิ้นส่วนที่ต้องการได้ ทำให้ห่วงโซ่อุปทานเหล่านี้จะต้องหาแผนสำรองเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งของบริษัท รวมถึงนักลงทุนหลาย ๆ รายก็เริ่มที่จะนำเรื่องความยืดหยุ่นของบริษัทเข้ามาพิจารณาในการประเมินมูลค่าอาจเห็นได้ในเหตุการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติเร็ว ๆ นี้ ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศหรือ Climate Change ที่ผู้นำทางธุรกิจและนักลงทุนหลาย ๆ รายนั้นเริ่มได้ตระหนักถึงซึ่งส่งผลต่อการพิจารณาในการขั้นตอนการตัดสินใจและการประเมินมูลค่าของบริษัท ซึ่งแรงกดดันเหล่านี้ยังรวมถึงปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการบริหารงานของรัฐบาลในการประเมินของบริษัทที่จะเตรียมพร้อมความยืดหยุ่นไว้จากแรงกระแทกภายนอก เช่น การระบาดทั่วที่เกิดขึ้นในตอนนี้ เป็นต้น ดังนั้น หลาย ๆ บริษัทจะต้องจัดความสมดุลจัดอันดับความสำคัญใหม่ เพื่อที่จะให้ความยืดหยุ่นในทุกรูปแบบนั้นกลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการคิดเชิงแบบกลยุทธ์

๓. การประชุมวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ (วันสุดท้าย) ประกอบด้วยการประชุม ๔ ช่วง ได้แก่

๓.๑ การประชุมในหัวข้อ “การดำเนินธุรกิจในช่วงการหยุดชะงัก – นำเสนอตัวอย่างช่วงระหว่างและหลังวิกฤติการณ์โรคโควิด ๑๙”

ผู้อภิปรายได้พูดคุยถึงการที่ภาคธุรกิจทั่วโลกกำลังพยายามที่จะฟื้นคืนเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจ ในสถานะการชะลอตัวทางเศรษฐกิจและมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจ แนวทางการดำเนินของภาคธุรกิจในการได้รับประโยชน์ เนื่องจากอาจมีต้นทุนในการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้น และเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนรายได้และผลกำไรในการดำเนินธุรกิจในระยะสั้น และแนวปฏิบัติที่ดีของภาคธุรกิจในช่วงเวลาสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ โดยเฉพาะการปฏิบัติที่มีความเชื่อมโยงในกิจกรรมหลักของภาคธุรกิจ การเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจแบบ

ไร้การติดต่อ โลกจะเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจแบบไร้การติดต่อนั้นสามารถทำการค้าแบบดิจิทัล (Digital Commerce) ซึ่งการระบาดในครั้งนี้ได้พิสูจน์ถึงการเป็นจุดเปลี่ยนครั้งใหม่ เราอาจจะเห็นมาก่อนหน้านี้แล้วที่การค้าขายแบบ E-commerce นั้นได้เริ่มเข้ามาแย่งพื้นที่การขายรูปแบบร้านค้าดั้งเดิม ซึ่งสิ่งที่โควิด ๑๙ ได้ทำนั้นคือเร่งการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภคที่ได้เกิดขึ้นมาก่อนหน้านี้แล้ว อย่างเช่นในประเทศจีนที่มีจำนวนกลุ่มลูกค้าใหม่ที่เข้ามาในตลาดออนไลน์มากขึ้น และในยุโรปที่ผู้บริโภคจำนวนมากเริ่มเข้าสู่ตลาดออนไลน์เป็นครั้งแรก รวมถึงในอิตาลีที่การค้าแบบ E-commerce เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๘๑ เมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา

เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายนที่ผ่านมา รัฐบาลทั่วโลกได้ประกาศแผนกระตุ้นเศรษฐกิจจำนวน ๑๐.๖ ล้านล้านดอลลาร์ ซึ่งการใช้จ่ายนี้มุ่งเน้นไปยัง ๓ ด้าน คือ การสนับสนุนความต้องการพื้นฐานของประชาชน การรักษางาน และการช่วยเหลือธุรกิจต่าง ๆ ให้อยู่รอด รัฐบาลได้เริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้นเพื่อช่วยเหลือภาคเอกชน แต่ว่าวิธีการของแต่ละประเทศก็จะแตกต่างกันไป บางประเทศอาจจะใช้วิธีการเปลี่ยนการกำกับมาอยู่ภายใต้ภาครัฐอย่างสิ้นเชิง บางประเทศอาจจะใช้การแบ่งสัดส่วนการถือหุ้น บ้างอาจจะให้เงินกู้ และบางที่อาจจะมีการออกมาตรการควบคุม ซึ่งบทบาทของรัฐในครั้งนี้จะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานทางธุรกิจอย่างแน่นอน ทำให้ผู้นำทางธุรกิจหลาย ๆ รายนั้นต้องปรับตัวสู่ความปกติใหม่ (New Normal) พร้อมกับการแทรกแซงจากรัฐที่มากขึ้น และเมื่อถึงจุดหนึ่งรัฐจะต้องถอนตัวออกไปจากภาคธุรกิจ ดังนั้นคำถามสำคัญต่อไปก็คือ รัฐจะลดบทบาทออกไปเท่าไร ใช้ระยะเวลาแค่ไหน และจะทำอย่างไรในการลดบทบาทของตนเองในภาคธุรกิจ

การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางอุตสาหกรรม พฤติกรรมของผู้บริโภค ตำแหน่งและความน่าดึงดูดของตลาด หนึ่งในคำถามสำคัญในตอนนี้ที่ผู้นำทางธุรกิจนั้นเผชิญอยู่ก็คือ อุตสาหกรรมของพวกเขาจะกลับมาฟื้นตัวเช่นเดิมได้หรือไม่ ซึ่งคำตอบของคำถามนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความยืดหยุ่นของตัวบริษัทและห่วงโซ่อุปทาน เป็นต้น มากไปกว่านั้นการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ สร้างการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ต่อทัศนคติของบุคคลต่อการติดต่อกันทางกายภาพ สุขภาพ และความเป็นส่วนตัว เช่น การตระหนักถึงเรื่องสุขภาพที่มากขึ้น อาจจะส่งผลต่อความต้องการของคนที่จะรักษาสุขภาพให้ดีขึ้น ซึ่งจะปรับเปลี่ยนวิธีการประทานอาหารของคนไปจากเดิม

ในส่วนของธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อการอยู่รอดในระยะยาว และตอบรับความต้องการของนักท่องเที่ยวแบบปัจเจกบุคคลมากกว่าเดิม รวมถึงการที่ผู้คนนั้นอาจจะปรับเปลี่ยนการใช้จ่ายอย่างประหยัดมากขึ้น และใช้จ่ายน้อยลง ซึ่งการคาดการณ์พฤติกรรมของผู้บริโภคหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ นั้นเป็นเรื่องยากและมีความไม่แน่นอนสูง จากความกดดันเหล่านี้ สุดท้ายอาจส่งผลกระทบต่อดุลและการประเมินมูลค่าธุรกิจ และอาจทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนในการเป็นเจ้าของธุรกิจได้ ซึ่งในบริบทนี้ สถาบันต่าง ๆ จะต้องช่วยกันหาวิธีที่จะทำงานร่วมกัน ที่จะอำนวยความสะดวกให้บริษัทต่าง ๆ นั้นร่วมมือกันฝ่าวิกฤติไปได้

ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ สิ่งหนึ่งที่เราสามารถเห็นได้ในตอนนี้คือการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้คน จากการที่แต่ละบุคคล ชุมชน บริษัท และรัฐบาลนั้นได้หันเข้าหาวิธีใหม่ที่จะเชื่อมต่อกันผ่านทางสื่อออนไลน์อย่าง Zoom Skype หรือ Face Time สำหรับภาคธุรกิจนั้นถือว่าได้รับผลกระทบอย่างกว้างขวาง หลาย ๆ บริษัทเริ่มเรียนรู้การทำงานจากระยะไกล ซึ่งวิธีการทำงานแบบนี้อาจจะเปิดโอกาสให้บริษัทต่าง ๆ ยังคงดำเนินการต่อไป เสริมสร้างการจัดการให้ดีขึ้น และมีวิธีการทำงานที่ยืดหยุ่นมากขึ้น ดังนั้น การที่โรคโควิด ๑๙ เกิดขึ้นอาจทำให้ภาคธุรกิจต้องปรับตัวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งหลาย ๆ บริษัทอาจจะเจอวิธีที่เหมาะสมกับบริษัทของตนเองที่ดีกว่า ง่ายกว่า ต้นทุนน้อยกว่า และเร็วกว่าอีกด้วย ซึ่งการเกิดขึ้นของโรคโควิด ๑๙ นั้น ยังทำให้เกิดการคิดค้นใหม่ ๆ ในด้านเทคโนโลยีชีวภาพ การพัฒนาวัคซีน และกฎระเบียบที่ควบคุมการพัฒนาการคิดค้นยา ที่จะทำให้การรักษา นั้นเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น แน่ใจว่าก่อนที่จะมีการระบาด สาธารณสุขในหลาย ๆ ประเทศนั้นยากที่จะ

ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ แต่เมื่อการระบาดเกิดขึ้นก็ได้เพิ่มโอกาสในการพัฒนาสาธารณสุขอีกด้วย การตัดสินใจระหว่างการเกิดวิกฤติหรือหลังวิกฤติที่อาจทำให้เกิดผลกระทบทางด้านสังคม เช่น การเติบโตทางสังคมที่น้อยลงและช้าลง ความเหลื่อมล้ำทางสังคมที่มากขึ้น และภาวะเปราะบางทางพรมแดนที่เข้มงวดมากขึ้น หรือในอีกทางหนึ่งก็อาจทำให้เกิดการคิดค้นใหม่ ๆ ความยืดหยุ่นในหลาย ๆ อุตสาหกรรมที่มากขึ้น รัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ และการเชื่อมต่อกันระหว่างประเทศครั้งใหม่

๓.๒ การประชุมภายใต้หัวข้อ “การยืนหยัดเพื่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชน – ภาครัฐกิจทำได้หรือไม่”

ผู้เข้าร่วมอภิปรายได้พูดคุยถึงประสบการณ์การทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน จากรายงานของหลายประเทศพบว่านักปกป้องสิทธิมนุษยชนของหลาย ๆ ประเทศในภูมิภาคเอเชีย ตกอยู่ในสภาวะถูกข่มขู่คุกคาม บางครั้งเป็นอันตรายร้ายแรงถึงแก่ชีวิต โดยเฉพาะนักปกป้องสิทธิมนุษยชนหญิง ซึ่งนอกจาก ต้องเผชิญกับการโจมตีเช่นเดียวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนทั่วไปแล้ว พวกเขายังต้องเผชิญกับการ ใช้ความรุนแรงทางเพศ การข่มขู่และการคุกคาม รวมทั้งการปั่นเรื่องโกหก เพื่อกล่าวหาว่าร้ายโดยใช้ประเด็นทางเพศสภาพทำให้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง พื้นที่ในการแสดงความคิดเห็นของภาคประชาสังคมในภูมิภาคเอเชียได้ลดน้อยลงทำให้มีความท้าทายเกิดขึ้นกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและนักกิจกรรมที่มีการเรียกร้องความรับผิดชอบของรัฐบาล อย่างไรก็ตาม การแสวงหารูปแบบและวิธีการที่เป็นไปได้ในการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ดำเนินการโดยภาครัฐกิจยังไม่มี การดำเนินการเท่าที่ควร แม้จะมีแนวโน้มของตัวอย่างคำสัญญาที่จะเกิดขึ้น ผู้ร่วมอภิปรายได้เน้นย้ำถึงบทบาทและความสำคัญของภาครัฐกิจในการแสดงจุดยืนและแสดงบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการสร้างพื้นที่ของภาคประชาชน และยืนหยัดเพื่อนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ภาครัฐกิจสามารถเคารพสิทธิมนุษยชนได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน รวมถึงบทบาทในการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงและทำงานร่วมกันกับภาครัฐ

๓.๓ การประชุมภายใต้หัวข้อ “แลกเปลี่ยนประเด็นปัญหา – บูรณาการแนวทางการให้การสนับสนุนภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจ และการเพิ่มพลังทางเศรษฐกิจของผู้หญิงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก”

ผู้เข้าร่วมอภิปรายได้พูดคุยถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการบริหารจัดการแนวทางอย่างเป็นระบบของภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาสังคม ในการจัดการกับการกระจายรายได้ที่ไม่เป็นธรรมในงานด้านการดูแล โดยมีอุปสรรคที่สำคัญคือเรื่องความเท่าเทียมทางเพศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก การระบุถึงความจำเป็นในงานด้านการดูแลจะช่วยเสริมสร้างการเพิ่มพลังให้แก่ผู้หญิง การใช้แรงงานอย่างครอบคลุม และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การริเริ่มเรื่องการค้าและแก้ไขปัญหาในเรื่องนี้เริ่มต้นขึ้นมาจากภาคเอกชน นายจ้าง และผู้ประกอบการทางสังคม โดยได้มีการผลักดันให้มีการนำไปกำหนดไว้ในนโยบายสาธารณะ และโครงการต่าง ๆ รวมถึงการสร้างงานที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิง และมีวัตถุประสงค์ในภาพรวมของนโยบายด้านมิติหญิงชายเพื่อปรับทัศนคติด้านมิติหญิงชายให้เข้าสู่บทบาทหลัก เนื่องจากในการดำเนินกิจกรรมทุกกิจกรรมมีผลกระทบต่อหญิงและชายแตกต่างกัน ดังนั้นความมีประสิทธิภาพในการบรรลุถึงเป้าหมาย การพัฒนา ควรนำทัศนวิสัย ความต้องการ ความสนใจ บทบาท และทรัพยากร ที่แตกต่างกันของหญิงและชายมาประกอบการพิจารณาดำเนินการในทุก ๆ ขั้นตอนของการพัฒนาเพื่อให้มั่นใจได้ว่าแผนงานพัฒนาทุกแผนงานให้ประโยชน์แก่หญิงและชายอย่างเท่าเทียมกันตามความต้องการที่แตกต่างกัน โดยมีทรัพยากร และการมีส่วนร่วมที่เท่าเทียมกันของหญิงและชายในทุกระดับความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันของมิติหญิงชายเป็นคุณค่าพื้นฐาน ที่ต้องเสริมสร้างให้แข็งแกร่ง และสะท้อนให้เห็นในทางเลือกการพัฒนาและวิถีปฏิบัติของทุกองค์กร

๓.๔ ช่วงปิดการประชุม

ผู้ดำเนินการได้ร่วมกันสรุปถึงผลการประชุมทั้ง ๓ วันที่ผ่านมา และเน้นย้ำถึงความสำคัญการประชุมครั้งนี้ว่าจะเป็นจุดเริ่มต้นของการบูรณาการความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ และประสบการณ์ระหว่างกันเพื่อร่วมกันสร้างวิถีสภาวะปรกติใหม่ (New Normal) หลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ และร่วมกันพัฒนาแนวทางการดำเนินงานให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับทราบข้อมูลจากผู้เข้าร่วมอภิปรายจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่ได้ร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ แนวทาง การริเริ่มดำเนินการ ปัญหาอุปสรรค และการรวบรวมแนวปฏิบัติที่ดีในเรื่องความรับผิดชอบต่อภาคธุรกิจต่อสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙

.....

กลุ่มงานความร่วมมือสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ๑

สำนักสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

กรกฎาคม ๒๕๖๓